

Sygn. akt II Kzw 157/18

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Małachowska

Protokolant: Katarzyna Fabiszewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury okręgowej w Łomży – W. J.

po rozpoznaniu w sprawie **P. D.**

skazanego z art. 62ust.2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Łomży II Wydział Karny z dnia 15 listopada 2018 r. sygn. akt II Ko 1677/18 (II K 802/17)

w przedmiocie odmowy odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw

postanawia:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny, sygn. akt II Ko 1677/18 (II K 802/17) na podstawie art. 151§1 kkw nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego P. D. o odroczenie wykonania kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 26 kwietnia 2018 r. wydanym w sprawie II K 802/17.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości obrońca skazanego i wniósł o jego zmianę poprzez pozytywne rozpatrzenie wniosku o odroczenie mu na okres maksymalny przewidziany w art. 151 kkw kary pozbawienia wolności orzeczonej na okres jednego roku. Podniósł, że skazany obecnie wykazuje pozytywne zmiany w swoim zachowaniu, próbuje ustabilizować swoje życie, przeszedł terapię od uzależnienia. Również deklaracja chęci wspierania ciężko chorego ojca zdaniem skarżącego zasługuje na to by odroczyć skazanemu wykonanie kary.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego domagającego się zmiany postanowienia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał analizy wszystkich okoliczności istotnych występujących w sprawie i na ich podstawie wyprowadził właściwe wnioski. Odmiennie stanowisko skarżącego w tym zakresie nie dostarcza żadnych, zasługujących na akceptację argumentów.

Sąd II instancji podkreśla, że korzystanie z dobrodziejstwa odroczenia wykonania kary pozbawienia wolności musi uzasadniać sytuacja wskazująca, że natychmiastowe wykonanie kary pozbawienia wolności pociągnie dla skazanego lub jego najbliższych zbyt ciężkie skutki. Powyższa sytuacja w odniesieniu do P. D. nie zachodzi, gdyż podnoszone

przez jego obrońcę okoliczności nie mogą być uznane za takie, o jakich mowa w art. 151§1 kkw, zaś nowe okoliczności związane z chorobą ojca nie zostały potwierdzone. Odwlekanie natomiast kary, w tym także poprzez odroczenie jej wykonania bez dostatecznie poważnych powodów, jest sprzeczne z zasadą osądzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 45ust.1 Konstytucji RP) czy rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie (art. 6ust.1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności) oraz z powinnością bezzwłocznego wykonania wyroku (art. 9§1 kkw).

W ocenie Sądu Okręgowego w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ocenił sytuację skazanego, odniósł się także do twierdzeń skazanego zawartych we wniosku o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności. Argumenty zawarte w zażaleniu stanowią poniekąd powielenie tej argumentacji, która była znana Sądowi Rejonowemu i została przez ten Sąd prawidłowo oceniona. Opieka nad rodzicami bądź podjęcie pracy czy też wskazywana sytuacja osobista nie mogą stanowić samoistnych podstaw do odroczenia wykonania kary bowiem co prawda komplikują sytuację skazanego ale nie powodują zbyt ciężkich skutków. Zaakcentować też trzeba, że skazany nie zgłosił się w wyznaczonym terminie do Zakładu Karnego celem odbycia orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności, a ponadto nie przebywał w miejscu swojego zamieszkania, co skutkowało zarządzeniem wobec niego poszukiwań lokalnych, które zresztą nie przyniosły zamierzonego rezultatu.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, przyczyny wskazane przez obrońcę skazanego we wniesionym zażaleniu, nie uzasadniają aktualnie odroczenia wykonania kary, którą P. D. jest zobowiązany z własnej winy odbyć.

Mając powyższe na uwadze, podzielając stanowisko Sądu pierwszej instancji i nie znajdując jednocześnie podstaw do uwzględnienia zażalenia, Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

SSO Jolanta Małachowska